

РЕШЕНИЕ

№ 4936

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 10.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3988** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез адв.Ел-Т., срещу Решение от 12.03.2020г. на председателя на Патентно ведомство /ПВ/, с което е отказано вписването в Държавния регистър на марките на прехвърляне на изключителното право върху марка рег.№ 91202 „К К.“, комбинирана, за всички стоки и услуги, за които е регистрирана, от В. Г. Д. на оспорващото дружество.

Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваното решение като незаконосъобразно, поради неспазване на изискването за форма и неправилно приложение на материалния закон, тъй като искането за вписване на прехвърлянето на марката предхожда твърдяната от административния орган обезпечителна мярка за забрана за разпореждане на прехвърлителя с правата по марката. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адм.Ел-Т., който претендира и присъждането на разноски в размер на внесената държавна такса по оспорването. Не претендира разноски за адвокатско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Б. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. Г. Д., чрез адв.Д. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде уважена изцяло.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните, че заинтересованата страна В. Д., като управител на оспорващото дружество, е сезирал ответника с искане вх.№ 70139273/27.02.2020г. /л.14-15/ за вписване на прехвърляне на изключителното право върху марка с рег.№ 91202 „К К.“, комбинирана, за всички стоки и услуги, за които е регистрирана, от В. Г. Д. на оспорващото дружество.

Не е спорно, също така, че процесната марка е заявена на 10.05.2014г. и е регистрирана на 18.05.2015г. за стоки и услуги от класове 30, 35 и 43 на МКСУ, със срок на действие до 10.05.2024г. Притежател на марката е заинтересованата страна В. Д..

Съгласно приложения към искането договор за прехвърляне на права върху марки от 17.01.2020г. прехвърлителят В. Г. Д. прехвърля правата върху три свои марки, сред които и процесната, на приобретателя [фирма].

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 7239/22.01.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. /л.28-29/ на основание чл.121, ал.1 ДОПК вр. чл.200 ДОПК, вр. чл.238, ал.4, т.4 ДОПК, във вр. с чл.22а от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/ е наложена обезпечителна мярка заповор върху три марки, собственост на заинтересованата страна, сред които и процесната и е забранено разпореждането с тях. Препис от постановлението е съобщен на ПВ на 23.01.2020г. като след отстраняване на нередовностите на искането за вписване на обезпечителната мярка е взето Решение от 28.02.2020г. на председателя на ПВ за вписване в Държавния регистър на марките на първа обезпечителна мярка – забрана на В. Г. Д. да се разпорежда с правото върху марка с рег.№ 91202 „К К.“, комбинирана. Вписването е извършено на същата дата.

Предвид това искането на заинтересованата страна с вх.№ 70139273/27.02.2020г. за вписване в Държавния регистър на марките на прехвърлянето на правата върху марката на оспорващото дружество, е прието от ответника за неоснователно като решението му е обективизирано в оспорения акт. Същият видно от известие за доставяне на л.10 по делото, е връчен на дружеството на 31.03.2020г., а жалбата срещу решението на председателя на ПВ е подадена на 04.05.2020г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от активно легитимирана страна и срещу подлежащ на оспорване акт. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване, с оглед разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. и за преодоляване на последиците.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по арг. от посочената разпоредба, във вр. с чл.7, ал.2, т.6 вр. чл.6, т.9 от Устройствения правилник на Патентното ведомство на Република България, обн. ДВ,

бр.61/24.072018г.

Решението е издадено в предвидената от чл.59, ал.1 АПК писмена форма и съдържа задължителните реквизити, разписани в ал.2 на с.р., доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Обратно на твърденията на оспорващия, в оспорения акт се съдържат мотиви за издаването му – от фактическа страна решението е мотивирано с наложената обезпечителна мярка – забрана за разпореждане с правото върху марката, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за законосъобразност върху акта.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретно разписани административнопроизводствени правила за процедирането му, следва да се приложат общите правила, регламентирани в АПК. Производството е започнало по искане на оспорващото дружество за вписване на прехвърлянето на правото върху процесната марка, което е редовно от формална гледна точка. При липса на констатирани нередовности, ответникът е разгледал искането и се е произнесъл по същество, като преценката му съответства на приложимите материалноправни норми.

Съгласно разпоредбата на чл.23 ЗМГО правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана /ал.1/. Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за прехвърлянето и за платена държавна такса /ал.3/. Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър на марките /ал.5/.

Както се установи по делото, към датата на подаване на искането /27.02.2020г./ за вписване на прехвърлянето на правото върху марката, обект на сключения на 17.01.2020г. между жалбоподателя и заинтересованата страна договор, е налице постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 7239/22.01.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. /л.28-29/ на основание чл.121, ал.1 ДОПК вр. чл.200 ДОПК, вр. чл.238, ал.4, т.4 ДОПК, във вр. с чл.22а от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/ и е наложена обезпечителна мярка заповед върху процесната марка като е забранено разпореждането с нея. Обезпечителната мярка е вписана в Държавния регистър на марките на 28.02.2020г. като вписването е законна последица от налагането на заповедта. Следователно, считано от 28.02.2020г., когато заповедта е вписана в Държавния регистър на марките, заповедта е породила действие за оспорващото дружество. По този начин заповедта или забраната за разпореждане с марката става противопоставим на правата, придобити от оспорващото дружество по договора за прехвърляне правото върху процесната марка, без значение коя е датата на негово сключване. Законосъобразно, предвид това, административният орган е отказал да впише прехвърлянето на марката.

Последният извод обезпечава извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК и чл.143, ал.4 АПК, вр. чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение от 12.03.2020г. на председателя на Патентно ведомство, с което е отказано вписването в Държавния регистър на марките на прехвърляне на изключителното право върху марка рег.№ 91202 „К К.“, комбинирана, за всички стоки и услуги, за които е регистрирана, от В. Г. Д. на оспорващото дружество.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: